

Motion till riksdagen 2023/24:2490

av **Malin Björk m.fl. (C)**

Demokrati och konstitution

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av grundlagsändringar avseende domstolsprövning vid överträdelser av fri- och rättigheter, äganderätten, diskrimineringskyddet och konstruktivt misstroendevotum och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av ett grundlagsskydd av aborträtten och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att grundläggande budgetregler fastställs i regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en formalisering av oppositionens roll i lagstiftning och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skyndsamt tillsätta en utredning av de globala plattformsföretagens påverkan på demokratin och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om demokratisk delaktighet, såväl digital som analog, och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om demokratisk delaktighet och tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning kan införlivas i svensk lag och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett nytt tillgängligare val- och valsedelssystem och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om översyn av nämndemannasystemet för att minska det politiska inflytandet och tillkännager detta för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att skyndsamt stärka de politiska partiernas motståndskraft och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka dagens bristfälliga förbud mot utländsk partifinansiering och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skyndsamt förstärka lagen om insyn i finansiering av partier och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en utredning för att införa ett lobbyregister och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utredning för bättre och effektivare stöd till förtroendevalda som utsätts för hot, hat och trakasserier, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av möjligheterna för förtroendevalda att kombinera förtroendeuppdrag med arbete och familjeliv och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en översyn av den svenska förvaltningsmodellen för att stärka möjligheterna till ansvarsutkrävande och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en allmän sekretessbrytande regel mellan myndigheter för att utöka möjligheterna att dela information i syfte att samverka och förebygga brott och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka sekretessen för personuppgifter som används för att kartlägga brottsoffer och begå brott och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en utredning för att stärka medborgerlig kontroll över det offentligas hantering av personliga data och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa medel till, och begränsa beslutsrätten för, medlemsstater i EU som åsidosätter demokrati och mänskliga rättigheter och som inte agerar mot offentlig korruption, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om mediastödets inriktning och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra brottsofferjourenas kapacitet att stötta utsatta journalister och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av förstärkt stöd till medierna i att hantera säkerhetsfrågor och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av förstärkt stöd till trossamfundens säkerhetsåtgärder och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om inrättandet av en interreligiös utbildning för religiösa ledare och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det ökande behovet av en kontaktyta mellan Sametinget och Sveriges riksdag för större kunskap och förståelse för Sveriges folkrättsliga förpliktelser för urfolket samerna och tillkännager detta för regeringen.

28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inkludera de nationella minoriteterna och minoritetsspråken i grundlagen och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenskt teckenspråk ska bli nationellt minoritetsspråk och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att erkänna älvdalskan som minoritets- eller landsdelspråk och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga ökat stöd till minoritetsorganisationerna och tillkännager detta för regeringen.

Grundläggande demokratiska förutsättningar

För Centerpartiet utgår samhällsbygget från den enskilda människan. Det individen inte klarar av ensam löser man gemensamt i familjen, byalaget, arbetslaget eller i andra grupper av människor. På samma sätt fungerar det politiska beslutsfattandet; beslut som måste fattas på högre nivå än i kommunen hanteras på närmast möjliga högre nivå i det demokratiska systemet.

Alla människors lika värde är grunden för Centerpartiets politik och det är därför självklart för oss att statens främsta uppgift är att garantera alla människors grundläggande fri- och rättigheter. Av 1 kap. 2 § regeringsformen framgår också att den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet. Samtidigt är det nödvändigt att framhålla att frihet i Centerpartiets mening inte är förunnat de få och de privilegierade. Alla människor, oavsett bakgrund, hudfärg, ålder, kön eller härkomst, ska ges möjlighet att genomföra sina livsresor och uppleva frihet på sina egna villkor. Därför är det viktigt att lyssna när vi uppmärksammas på att många av våra medmänniskors frihet och värdighet begränsas av rasism, antisemitism, antiziganism, islamofobi och diskriminering.

Grundlagsändringar för starkare fri- och rättigheter

På grund av såväl statens våldsmonopol som dess stora inflytande på människors liv genom lagstiftning och välfärd måste makten också vara föremål för noggrann kontroll och tillsyn. I detta sammanhang är de konstitutionella fri- och rättigheterna medborgarnas viktigaste verktyg: en stark rättighetslagstiftning sprungen ur ett tydligt samhällskontrakt med utkrävbara rättigheter där såväl politiska som juridiska beslut kan överprövas. Så ser ett starkt försvar för medborgerliga och mänskliga fri- och rättigheter ut. För oss är de grundlagsskyddade fri- och rättigheterna självklara och måste garanteras. Opinionsfriheterna, såsom bl.a. yttrande-, tryck- och meddelarfriheterna, är dessutom centrala i vår demokratiska rättsstat eftersom de säkerställer att makten kan granskas på ett oberoende sätt och att granskningen blir offentlig och tillgänglig för allmänheten.

Europakonventionen har varit svensk lag sedan 1995. Konventionens fri- och rättigheter får enligt dess artikel 6 konkret tillämpning genom att enskilda kan utkräva rättigheterna direkt i domstol. Den svenska rättighetskatalogen, som finns i 2 kap. regeringsformen (RF), ger i huvudsak uttryck för samma eller likartade fri- och rättigheter, men RF:s utformning har dock historiskt mer haft karaktären av en instruktion till lagstiftaren, än som praktiskt användbart verktyg för att skydda enskildas fri- och rättigheter. Därför

saknas det också en uttrycklig rätt till domstolsprövning av de grundlagsskyddade fri- och rättigheterna i regeringsformen; regleringar om rätten till domstolsprövning finns istället i vanliga lagar och förordningar. I förarbetena till 2010 års grundlagsreform framhölls visserligen vikten av att rättigheterna kan användas praktiskt i domstolar, vilket nu också sker i högre grad än tidigare. Detta är dock inte tillräckligt för att rättigheterna i 2 kap. regeringsformen ska ha samma konkreta relevans, eller vara så tillgängliga och utkrävbara, som de fri- och rättigheter som Europakonventionen stipulerar. Centerpartiet anser att regeringsformens fri- och rättigheter ska ha samma skydd som de som finns i Europakonventionen. Dels är det rimligt att rättighetsskyddet i regeringsformen och Europakonventionen åtnjuter samma nivå av skydd och praktiska tillgänglighet, dels finns det rättigheter i vår grundlag som inte omfattas av Europakonventionen. Vi anser därför att det i regeringsformen bör införas en uttrycklig rätt till domstolsprövning av de grundlagsskyddade fri- och rättigheterna.

Den grundlagsskyddade privata äganderätten är av fundamental betydelse för vår demokrati och ekonomi. Det som ägs privat blir typiskt sett bättre förvaltad än det som ägs av det allmänna. Äganderätten är också en förutsättning för ekonomisk utveckling och marknadsekonomi, och för en långsiktig och hållbar utveckling. Den är av synnerlig betydelse för de gröna näringarna, som i sin tur är centrala för svensk ekonomi. Den inhemska produktionen av såväl mat som skogsråvaror behöver öka för att minska den nationella sårbarheten i kristider, något som blev tydligt under pandemin. För att en sådan utveckling ska kunna bedrivas på ett hållbart sätt är egendomsskyddet avgörande. Under senare år har dock äganderätten alltför ofta kringskurits i naturvårdssammanhang, trots den självklara utgångspunkten om rätten att få bruka sin egen mark.

Mot bakgrund av detta anser Centerpartiet att det konstitutionella egendomsskyddet måste stärkas. I RF 2 kap. finns det utförliga regleringar till skydd för hur en rad fri- och rättigheter får inskränkas, och av vilka skäl. Utöver dessa uppställs också krav på bl.a. proportionalitet och tydlighet. Några sådana uttryckliga begränsningar finns emellertid inte för inskränkningar i den grundlagsstadgade äganderätten. För att kunna inskränka äganderätten krävs enligt RF 2 kap. 15 § att det sker för att tillgodose angelägna allmänna intressen. Uttrycket anknyter också till vad som gäller i fråga om egendomsskyddet enligt Europakonventionen – men vad ett *angeläget allmänt intresse* innebär i lagstiftningshänseende är ändå alltid föremål för en politisk värdering. Vid beredandet av enskilda myndighetsbeslut är detta en svår avvägning, med stor risk för övertramp – något som t.ex. visat sig inom skogsnäringen. Det är tydligt att det bristfälliga konstitutionella skyddet för äganderätten måste åtgärdas. Centerpartiet anser därför att det i regeringsformens 2 kap. bör införas ett uttryckligt proportionalitetskrav vid ingrepp i äganderätten. Även andra möjligheter att förstärka äganderätten bör utredas.

Vi kan inte ha ett samhälle där människors liv begränsas av fördomar och diskriminering. Centerpartiet står upp för varje enskild människas rätt till frihet och möjlighet att göra det mesta av sin förmåga och sina drömmar utan att bli begränsad av fördomar, oavsett vad dessa grundar sig i och vem som uttrycker dem. Staten ska underlätta, inte hindra, människors möjligheter att använda det mesta möjliga av sin förmåga. För att uppnå detta måste statens institutioner säkra rättsordningen och spelreglerna i samhället utifrån den grundläggande värderingen om människors lika värde, frihet och värdighet. Staten ska skydda och lyfta upp de svagaste och mest utsatta, skapa goda livschanser för alla genom likvärdig och jämställd utbildning, vård och omsorg, och erbjuda en grundläggande ekonomisk trygghet i livets olika skeden. Av 1 kap. 2 § RF framgår att den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den

enskilda människans frihet och värdighet. Diskrimineringsförbudet är en naturlig följd av principen om alla människors lika värde. Vi ser dock i allt större utsträckning exempel på hur denna princip undermineras och motarbetas när reaktionära och populistiska krafter växer i styrka. Det är därför viktigt att vi gör allt vi kan för att skydda de grupper i samhället som är som mest utsatta, och som riskerar allra mest om skyddet för deras rättigheter skulle försämrats. Här skulle en utökning av det konstitutionella diskrimineringsförbudet kunna stå som garant mot en nedmontering av det skydd som ett robust diskrimineringsförbud utgör. Det handlar i förlängningen om våra medmänniskors rätt att existera.

Enligt diskrimineringsförbudet i 2 kap. 12 och 13 §§ RF får inte lag eller annan föreskrift innebära att någon missgynnas med hänsyn till etniskt ursprung, hudfärg eller annat liknande förhållande, sexuell läggning eller kön. Centerpartiet anser att regeringsformens diskrimineringsförbud bör utökas för att motsvara de diskrimineringsgrunder som anges i diskrimineringslagen. Det innebär att även könsöverskridande identitet eller uttryck, funktionsnedsättning och ålder skulle innefattas i grundlagsskyddet.

Trots att regeringsformen syftar till att underlätta för minoritetsregeringar har det under det senaste decenniet blivit allt svårare för minoritetsregeringar såväl att tillträda som att styra riket. Regeringskriser där riksdagen faller en regering som sedan kort därefter åter tillträder bidrar till att öka politikerföraktet och skapar en bild av politiker som ägnar sig mer åt spel än åt politik. Det tar också energi och fokus från det politiska arbetet, såväl för riksdag som för regering. Centerpartiet anser därför att det i regeringsformen bör införas en regel om konstruktivt misstroendevotum som förhindrar riksdagsmajoriteter att rösta bort sittande regering utan att vara överens om något eget, gemensamt alternativ för att ta över makten.

Aborträtten är hotad, inskränkt eller avskaffad på flera håll i världen, och i många länder har kvinnor aldrig haft fullständig rätt till sin egen kropp. Det innebär att vi inte får ta den för given här i Sverige. Möjligheten till abort regleras i abortlagstiftningen. Det är en vanlig lag, vilket innebär att den kan ändras eller tas bort med ett enkelt riksdagsbeslut, trots att den handlar om kvinnors rätt till sin egen kropp. För att säkra aborträtten, nu och i framtiden, vill Centerpartiet grundlagsskydda den. Kvinnors möjlighet till fria och säkra aborter är en fråga om mänskliga rättigheter och en förutsättning för en fungerande demokrati.

Även när det gäller budgetreglerna har det visat sig att partitaktiska hänsyn ofta tillåts företräde framför vikten av långsiktigt hållbara regler. Exempelen på detta är ganska många, framförallt under senare år. De budgetregler som togs fram på 1990-talet, och som allmänt anses ha haft en positiv och stabiliserande effekt på svensk ekonomi, har ett mycket svagt konstitutionellt skydd – det finns knappt några grundlagsstadganden om budget, och i riksdagsordningen har budgetreglerna samma status som utskottsinitiativ. Reglerna är komplicerade, men det står klart att delar av effekten av 1990-talets reform håller på att gå förlorade. Det är därför avgörande att strama åt formerna för budgetbeslut, bland annat genom att göra skillnad på tillfälliga och långsiktiga permanenta åtgärder. Centerpartiet anser att vissa grundläggande budgetregler bör grundlagsfästas för att säkerställa att effekten av 1990-talets reform inte går förlorad.

Demokratins utmaningar och möjligheter

Demokrati är förutsättningen för ett öppet, fritt och väl fungerande samhälle. Den svenska demokratin har firat hundra år, och är fortfarande i grunden välfungerande och dess bevarande är avgörande för vårt välstånd och vår frihet. Demokrati, rättsstatens principer, mänskliga rättigheter och minoritetsskydd kan dock aldrig tas för givna. Dessa värden och värderingar är inte en gång för alla givna utan utmanas, ifrågasätts och hotas. På flera håll i världen motarbetas och försvagas demokratin av auktoritära krafter såväl långt borta som i alltfler europeiska länder och till och med här i Sverige. För Centerpartiet är utgångspunkten att den svenska demokratin ständigt måste försvaras. Den måste också kontinuerligt utvecklas och anpassas till en föränderlig värld. Skyddet för demokratin behöver därför stärkas i olika avseenden.

En formalisering av oppositionens roll

En stor del av det politiska arbetet i Sverige sker genom praxis. I riksdagen, regionfullmäktige och kommunfullmäktige delar partierna upp ordförandeposter och andra former av inflytande sinsemellan till större delen enligt oskrivna regler, och oftast med respekt för politiska motståndare. Det är på många sätt beundransvärt och ger en värdefull flexibilitet till våra demokratiska institutioner. Men det finns risker med att förlita sig för mycket på praxis. I vissa länder har polarisering mellan politiska partier lett till att praxis brutit samman, och i andra länder har det styrande partiet utnyttjat avsaknaden av lagstiftning kring maktindelning för att tysta oppositionen. Centerpartiet vill att en parlamentarisk kommitté ser över hur beslut fattas i riksdagen, i syfte att formalisera praxis och skydda bland annat oppositionens ställning i lagstiftning. Vi vill dessutom att en liknande utredning, i nära samråd med regioner och kommuner, undersöker om samma behov finns på regional och lokal nivå.

Plattformsföretagens påverkan på demokratin

I dag sker en stor del av de demokratiska samtalen på arenor som kontrolleras av några få plattformsföretag som har stor påverkan på hur åsiktsbildningen tar sig uttryck genom bl.a. innehållsmoderering. Samtidigt är det genom sociala plattformar som Facebook, Youtube och X (tidigare Twitter) som mycket av desinformation, propaganda och nät-hat sprids. Den påverkan som plattformarna och olika former av digital teknik har på samhället väcker dessutom flera komplexa rättighets- och integritetsfrågor. Likaså är det ur ett demokratiperspektiv problematiskt när åsiktsbildningen i viss utsträckning förs på plattformar som kontrolleras av individer och stater som inte står bakom grundläggande demokratiska principer. Just nu pågår en diskussion inom EU om hur de digitala plattformarna kan regleras, men det finns stora svårigheter att utforma en reglering som är förenlig med yttrandefriheten och som är tillämpbar, ändamålsenlig och anpassningsbar i förhållande till medieformat och affärsmodeller. De olika demokratiutmaningar som de sociala plattformarna gett upphov till är dock genomgripande. Centerpartiet ser därför behovet av en utredning för att analysera de globala plattformsföretagens påverkan på demokratin, och hur skyddet för demokratin kan stärkas i detta hänseende. En sådan utredning bör skyndsamt tillsättas för att möta de ökande problem som desinformation, propaganda och påverkansoperationer innebär.

Ett demokratiskt samhälle tillgängligt för alla

En livskraftig och stark demokrati förutsätter allmänhetens delaktighet på många olika sätt och i många olika former. Med detta som utgångspunkt måste alla ha faktiska möjligheter att ta del av och själva delta i de demokratiska processerna. Det handlar om allt från möjlighet att delta i val till att kunna ta del av offentliga handlingar. Människor med olika typer av funktionsnedsättningar, men även såväl yngres som äldres specifika möjligheter och utmaningar när det gäller delaktighet, och den digitala utvecklingens potential för att öka delaktigheten måste ständigt utvärderas och följas upp med anpassade lösningar. Det är samtidigt nödvändigt att hänsyn tas till de människor som varken kan eller vill vara digitala – delvis eller fullt ut. Digitaliseringen får inte tillåtas bli ett hinder för delaktighet. Demokratins kostym måste skraddarsys i många storlekar för att alla ska kunna delta och bidra. Framförallt måste myndigheternas arbete för att öka möjligheten till demokratisk delaktighet för personer med funktionsnedsättning stärkas.

Personer med funktionsnedsättningar har unika utmaningar ur ett rättighetsperspektiv som det offentliga och samhället i stort måste ta på större allvar. Att kunna röra sig i samhället, ta del av information och delta i det demokratiska samtalet är sådant som majoriteten tar för givet men som i praktiken är begränsat eller försvårat för många personer med funktionsnedsättning. Centerpartiet vill att Valmyndigheten och andra berörda organisationer säkerställer att alla vallokaler är anpassade och genomför insatser för att säkerställa valhemligheten för personer med funktionsnedsättningar. Vi vill dessutom att myndigheter utvecklar sitt arbete med att inför val erbjuda information på lättläst svenska och lättillgänglig information för personer med nedsatt syn och hörsel.

Men demokratin utövas inte bara vid valurnorna vart fjärde år; alla medborgare ska ha möjlighet att påverka och delta i vårt gemensamma demokratiprojekt även mellan val. Centerpartiet vill därför att alla lokaler där demokratin utövas, exempelvis för nämndsammanträden, ska vara fullt tillgängliga, till skillnad från idag när exempelvis hörselslingor i många fall saknas.

De politiska partierna har också ett ansvar för att möjliggöra politiskt engagemang i sina egna rörelser – bland annat genom att anordna möten och evenemang i tillgängliga lokaler – och för att kommunicera med väljarna med hjälp av teckenspråk, lättläst svenska med mera.

Personer med funktionsnedsättning är inte en homogen grupp och politiken kan inte utformas utifrån en generaliserande analys av funktionsnedsättning. Alla politiska områden måste genomsyras av ett perspektiv som främjar individens möjlighet att interagera i sin vardag. I juli 2022 gick Centerpartiet därför ut med ett funktionshindersmanifest där det framgår att vi vill att samtliga politiska beslut och all samhällsplanering ska genomsyras av ett funktionshinderperspektiv. FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD) slår fast att ”konventionsstaterna erkänner lika rätt för alla personer med funktionsnedsättning att leva i samhället med lika valmöjligheter som andra personer och ska vidta effektiva och ändamålsenliga åtgärder för att underlätta att personer med funktionsnedsättning fullt åtnjuter denna rätt och deras fulla inkludering och deltagande i samhället”. I praktiken är det kommuner och regioner som ansvarar för en stor del av samhandlingen mellan medborgaren och samhället. Av manifestet framgår att Centerpartiet vill att det tillsätts en utredning av hur staten kan stärka förutsättningarna för kommuner och regioner att bidra till att Sverige efterlever FN-konventionen i praktiken. Samhället ska vara tillgängligt för alla

och en funktionsnedsättning ska inte vara ett hinder för människor i vardagen. Att samhället, varor och tjänster utformas och fungerar oavsett allas våra olika behov och förutsättningar är nödvändigt för demokratisk delaktighet på lika villkor för alla. Arbetet med universell utformning och tillgängliga miljöer, både utomhus och inomhus, går alldeles för långsamt. Utöver detta anser Centerpartiet att det finns skäl att även utreda frågan kring om, och i sådana fall hur, CRPD kan införlivas i svensk lag.

Behov av översyn av val- och valsedelssystemet

Allmänna, hemliga och fria val är den självklara grunden för en demokrati värd namnet. Att medborgare och invånare kan välja – och välja bort – företrädare till de folkvalda församlingarna genom allmänna val är demokratins yttersta och ultimata uttryck. Utan ett väl fungerande och tillförlitligt vals system sätts demokratins själva fundament ur balans. De röstande ska kunna lita på att varje röst räknas och att valresultaten är korrekta, men också kunna vara säkra på att valhemligheten är tryggad. Ett vals system som saknar legitimitet kan snabbt leda till en nedmontering av det demokratiska systemet. Valsystemet behöver kontinuerligt värnas och stärkas.

Till 2018 års val trycktes enligt Valmyndigheten ca 710 miljoner valsedlar (37 miljoner fler än vid valet 2018), vilket motsvarar nästan 95 valsedlar per röstberättigad. Den totala kostnaden för inköp av valsedelspapper, tryckning och emballage av valsedlar är omfattande, och lägg därtill en betydande miljöpåverkan i form av transporter, pappersförbrukning samt destruktion och återvinning. De valsedlar som inte används vid valet kastas/återvinns.

Dagens valsedelssystem upplevs svåröverskådligt av många väljare. Det har heller inte blivit lättare varken för väljare eller valförrättare, med de skärpta krav de senaste åren inneburit på en avskärmad plats där valsedlar kan läggas ut. Valmyndigheten har bl.a. i erfarenhetsrapporter efter de senaste fyra allmänna valen, hittills förgäves, lyft behovet av en översyn av valsedelssystemet. Valmyndigheten anser att behovet av ett nytt valsedelssystem är både stort och brådskande. De menar att ett nytt valsedelssystem, både på totalen och vad gäller olika typer av valsedlar, skulle ta bort ett antal av de största sårbarheterna i vals systemet, och att en förändring av valsedelssystemet är den enskilt viktigaste förbättringsåtgärden när det gäller svenska val. Även den internationella valobservationsinsatsen vid 2018 års val från OSCE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) har försökt uppmärksamma behovet av en översyn, Riksrevisionen likaså. Valmyndigheten lyfter särskilt fram ett valsedelssystem med neutrala valsedlar, dvs. valsedlar utan varken förtryckt partibeteckning eller förtryckta kandidater, där väljaren själv på anvisad plats fyller i en siffra för parti och eventuell personröst som motsvarar partier och kandidater som ställer upp i valet enligt en skriftlig förteckning. Ett sådant system används idag i bl.a. Finland. Ett system med neutrala valsedlar har många fördelar, bl.a. skulle det lösa problemet med bevarande av valhemligheten vid valsedelställen och minska otydligheten kring utläggning av valsedlar. Det skulle också kunna leda till en enklare och mer likformig röstningsprocess, samt att partierna oavsett storlek kan få tydligare och mer lika förutsättningar. Det skulle förbättra beredskapen för extra val och genomförande av omval eftersom tryckning och distribution av valsedlar är tidskrävande och dyrt. Valmyndighetens förslag ligger i tiden och förtjänar att diskuteras på allvar. I en föränderlig värld måste vi kontinuerligt utveckla och anpassa oss och vår demokrati. Centerpartiet vill därför utreda hur ett

förändrat, förbättrat och förstärkt valedelsystem ska se ut, inklusive vad gäller tillgängligheten för personer med grav synnedsättning.

Nämndemän och rättssäkerhet

En viktig del av den trygghet en rättsstat ger är att säkerställa en rättvis rättegång. Tyvärr ser vi idag att vårt nuvarande nämndemannasystem vid flera tillfällen har gett upphov till frågor kring om detta är ett rättssäkert system. I september 2014 trädde nya regler ikraft som innebar en förbättring av nämndemannasystemet. Bland annat skärptes kravet på nämndemännens lämplighet och det blev lättare för domstolen att entlediga en nämndeman som genom att begå brott eller på annat sätt visat sig olämplig för uppdraget, och det förtydligades också att nämndemannauppdraget inte är ett politiskt uppdrag. Men tyvärr har vi fortlöpande sett hur nämndemän orsakat rubriker, inte sällan i och med uttalanden grundade i politisk ideologi. Även om de nämndemän som i sitt beslutsfattande låter sig påverkas av sin politiska ideologi inte är många riskerar förtroendet för rättsväsendet att skadas svårt. För att värna den moderna rättsstaten kan en modell som håller politiker borta från den dömande verksamheten behövas. Centerpartiet anser därför att det behövs en översyn av nämndemannasystemet för att minska det politiska inflytandet i våra domstolar.

Hoten mot demokratins institutioner

Det finns stater som vill underminera vår liberala demokrati. Deras ledare vet att våra fria val och våra rättsstatliga principer gör oss starkare. De är rädda för att vi och andra liberala demokratier ska inspirera deras invånare att kräva sina egna rättigheter, sätta stopp för kleptokrati och kasta av sig sina förtryckare. Det rör sig om ett krig som inte främst bedrivs med vapen utan med information och ekonomiska påtryckningar. Auktoritära stater bedriver spionage mot Sverige, utför cyberattacker, sprider desinformation och försöker påverka våra demokratiska processer. Till sin hjälp har de medlöpare här hemma som delar deras mål. De bevakar och förföljer dessutom dissidenter och andra som sökt sin tillflykt i Sverige.

Vi vet dessutom från andra länder att politiska partier på alla nivåer ofta utgör en svag länk i skyddet av den liberala demokratin. De är i många fall sårbara mot cyberattacker, och de kan infiltreras eller på andra sätt påverkas av främmande makt. Partierna omfattas i många fall inte heller av tillräckligt starka sekretessregler, och de saknar ofta tillräcklig kunskap om hoten de står inför och verktyg att rusta sig mot dem. Centerpartiet ser därför behovet av att skyndsamt tillsätta en utredning som rekommenderar lagstiftning och andra reformer för att göra de politiska partierna mer motståndskraftiga mot yttre hot. Vi vill också stärka dagens bristfälliga förbud mot partifinansiering från utländska källor.

Utöver detta vill vi skärpa lagen om insyn i finansiering av partier för att stänga kryphål och öka transparensen. Vi vill bland annat stoppa partiernas möjligheter att kringgå förbudet om anonyma bidrag – vilket inte minst Kalla faktas avslöjanden i augusti 2022 visar behövs – och att de politiska partierna ska redovisa lån, tillgångar och annan information om sina finanser som är viktiga för allmänheten att känna till. Riksdagspartierna bör därutöver vara tvungna att redovisa intäkter och utgifter kopplade till valkampanjer separat från sin ordinarie årliga redovisning. Det bör ske kort efter ett

val, så att allmänheten inte, så som är fallet idag, behöver vänta tills den ordinarie öppna redovisningen i juli varje år för att upptäcka eventuella oegentligheter.

För att få bättre insyn i vilka personer eller organisationer som bidragit med synpunkter kring lagstiftning eller beslut anser vi också att det behövs ett lobbyregister på nationell nivå. Att beslutsfattare talar med representanter för näringslivet, fackföreningar, intresseorganisationer och civilsamhället är i grunden en nyttig del av lagstiftningsprocessen och regeringsarbetet. Genom sådana samtal kan olika delar av samhället vara med och utforma politiska beslut som påverkar dem, men det är samtidigt viktigt att det sker på ett transparent och korrekt sätt. Därför har EU och länder som Irland, Storbritannien, USA, Österrike och snart Finland skapat lobbyregister. De olika registren skiljer sig åt gällande vilka som klassas som lobbyister, vilka beslutsfattare som omfattas och vilken form av kontakter som ska registreras, men den gemensamma nämnaren är att lobbyism registreras hos en myndighet och att registret omfattar den lagstiftande och verkställande makten.

Trots att Sveriges liberala demokrati på många sätt är stark går det inte att blunda för de utmaningar vi står inför. Den politiska debatten har blivit rårare och färre engagerar sig i politiska partier. Minoritetsgrupper möter rasism, homofobi och andra typer av hatbrott. Förtroendevalda och journalister utsätts för oacceptabla hot och trakasserier, där kvinnor är särskilt utsatta, och många väljer att lämna politiken till följd av sin utsatthet. Centerpartiet vill se bättre och mer effektivt stöd till förtroendevalda som utsätts för hot, hat och trakasserier. En utredning med uppdrag att hitta lösningar för hur detta kan se ut bör tillsättas så snart som möjligt.

Centerpartiet vill dessutom att Sveriges riksdag genomför en översyn av de förtroendevaldas villkor, som ska mynna ut i rekommendationer med syftet att underlätta för fler att kombinera förtroendeuppdrag med arbete, familj och barn. Det skulle i sin tur uppmuntra och underlätta för fler att söka sig till sådana uppdrag.

Centerpartiet vill ställa högre krav på ministrar. Den svenska förvaltningsmodellen bygger på ett förhållandevis begränsat regeringskansli med kollektivt beslutsfattande och en väl utbyggd och självständig myndighetsstruktur. Det finns många fördelar med ett sådant system, som vi vill bevara, men kombinationen av ett förbud mot ministerstyre och en stor myndighetsapparat innebär i praktiken att möjligheterna till effektivt ansvarsutkrävande är begränsade. Ett ifrågasatt eller kritiserat statsråd kan nästan alltid hävda att det är någon annans ansvar att förebygga, hantera eller åtgärda en viss situation. Tankefiguren att väljarna i nästa val har möjligheter till ansvarsutkrävande gentemot regeringen eller ett visst statsråd tillgodoser inte tillräckligt ansvarsutkrävande i praktiken, inte minst när stora katastrofer och kriser utreds genom specialtillsatta kommissioner som jobbar i flera år och ofta över ett val. Centerpartiet vill därför att nästa grundlagsutredning ser över den svenska förvaltningsmodellen i syfte att stärka medborgarnas möjligheter att utkräva ansvar av ministrar.

Offentlighet och sekretess

Våra offentlighets- och sekretessregler har betydelse i arbetet med att förebygga och förhindra brott. Samtidigt ger offentliga register över personuppgifter möjligheter att i brottsligt syfte hitta lämpliga brottsoffer. För att förhindra och förebygga brott finns det därför skäl att på vissa områden stärka sekretessen och på andra områden luckra upp den. Myndigheter som har i uppdrag att samverka och förhindra brott begränsas i många

fall av att de inte kan dela information. En del av problematiken kan avhjälpas genom samtycke, men det gäller inte alltid. Centerpartiet vill därför att det införs en allmän sekretessbrytande regel för att myndigheter ska kunna dela information i samverkan och i syfte att förebygga brott samt för att utföra tillsynsuppdrag.

Samtidigt används uppgifter om privatpersoner och företag, som idag är fullt tillgängliga i offentliga register, för kartläggning i syfte att hitta lämpliga brottsoffer. Det sker exempelvis i omfattande bedrägerihärvor, där äldre personer eller personer som bor på särskilda boenden, letas upp och kontaktas i bedrägliga syften. Centerpartiet anser det angeläget att förhindra denna typ av brottslighet och vill därför se över och stärka sekretessen för sådana personuppgifter.

Personlig integritet

Vi i Centerpartiet är stolta över Sveriges starka skydd för medborgarliga och politiska rättigheter. Vi svenskar är fria att uttrycka oss som vi vill och kritisera makten, och media har goda förutsättningar att utföra sitt viktiga uppdrag. Men dessa rättigheter får inte tas för givna, varken av medborgarna eller av de folkvalda som fått förtroendet att besluta om dem. De måste skyddas och vidareutvecklas så att de gör faktisk skillnad i människors liv och svarar upp mot de utmaningar de står inför.

En av dagens största utmaningar för individens rättigheter rör personlig integritet, den personliga sfär där människor utan övervakning kan forma och utbyta tankar och skapa relationer. Staten har fått nya möjligheter att övervaka sina medborgare, genom bland annat videoövervakning i offentliga rum och insyn i våra digitala kommunikationer. Staten har starka och legitima skäl att använda övervakning för att bekämpa brottslighet, stoppa terrorhandlingar och skydda landet mot stater som inte vill oss väl. Det ska samtidigt ske i sund balans med svenska medborgares rätt till sin personliga integritet.

Centerpartiet vill stärka individens kontroll över sina personliga data och skapa bättre insyn i hur myndigheter och andra offentliga aktörer använder dem. Här är på många sätt Estland ett föregångsland, där medborgarna äger sina data och får information om när de använts eller överförts från en myndighet till en annan, med specifika undantag som exempelvis pågående brottsutredningar. Vi vill utreda hur ett liknande system kan införas i Sverige.

Ett mer demokratiskt EU

EU:s bidrag till Europas utveckling är så många och så långtgående att vi emellanåt tar dem för givet. För medlemsstater som regelbundet krigat mot varandra i hundratals år är numera en väpnad konflikt dem emellan närmast otänkbar. Och EU:s ekonomiska och diplomatiska muskler har använts i fredens, demokratins och rättsstatens tjänst även utanför unionens gränser.

Med det i åtanke ser Centerpartiet med stor oro på att flera av EU:s medlemsstater de senaste åren rört sig i en auktoritär, illiberal och korruperad riktning. Europas liberala demokratier måste arbeta tillsammans för att vända den utvecklingen, för de journalister som mördats eller tystats, för de domare och akademiker som sparkats, för de oppositionspolitiker och väljare som tystats, för de minoriteter som förlorat trygghet och rättigheter och för de kvinnor som fråntagits rätten till sina kroppar. Vi måste också agera för att rädda EU-projektet, eftersom dessa medlemsstater hindrar EU från att lösa

gemensamma problem, förskingrar EU-medel och på andra sätt underminerar samarbetet och européernas förtroende för det.

För människorna som bor i dessa stater och för unionens framtid vill Centerpartiet se mer kraftfulla åtgärder. Vi vill att EU ska strypa medel till medlemsstater som inte respekterar sina demokratiska och rättsstatliga åtaganden och inte sätter stopp för offentlig korruption. Om de fortfarande inte genomför EU:s krav är vi öppna för att begränsa deras beslutsrätt i EU och, som en sista utväg, att utesluta dem.

Medierna

En fri press är en förutsättning i en demokrati. Tillgången till en allsidig och oberoende nyhetsbevakning och opinionsbildning i hela landet måste säkras. Det är då extra viktigt att bevaka områden som är särskilt utsatta där nyhetsbevakning saknas eller har lägre frekvens och se vad mer som kan göras för att förbättra situationen. Mediestödet måste säkerställa tillgången till allsidig och oberoende nyhetsbevakning och opinionsbildning i hela landet framöver.

Centerpartiet vill stärka kapaciteten hos de enheter inom polisen som arbetar med demokratifrågor och ge Brottsförebyggande rådet ett tydligare uppdrag att utbilda och stötta arbetsgivare, fackföreningar och personer som arbetar inom media i hur de bör hantera och anmäla hot och trakasserier. Vi vill dessutom att brottsofferjourerna får ökat stöd för sitt viktiga arbete med att stötta utsatta journalister.

Vi vill dessutom införa ett offentligt stöd, likt det som finns för trossamfund, som nyhetsredaktioner och andra inom media kan använda för att investera i säkerhetsåtgärder – från investeringar i fysisk säkerhet till säkerhetsutbildningar och it-säkerhet. Det är inte minst viktigt för små företag som saknar de stora mediehusens resurser och kunskap.

Trossamfunden

Sverige är och ska vara en sekulär stat. Det innebär att stat och religion ska vara åtskilda och att staten ska förhålla sig neutral gentemot olika religioner. Men det innebär inte att det svenska samhället är eller bör vara fritt från religion. En majoritet av Sveriges befolkning är medlem i ett trossamfund och religion spelar en viktig roll i många människors liv. Alla ska ha rätt att tro och utöva sin tro, och att välja bort religion om de så vill. Det är kärnan i religionsfriheten.

Centerpartiet ser och värderar trossamfundens insatser för att göra Sverige till ett bättre samhälle: Kyrkor öppnar sina dörrar för hemlösa, imamer ger själavård till patienter på sjukhus och judiska församlingar stöttar familjer i kris. Vi välkomnar också de många former av interreligiöst arbete som pågår runtom i landet och uppmuntrar trossamfunden att skapa en eller flera interreligiösa remissinstanser som kan föra gemensam talan kring politiska förslag.

Staten ska skydda invånarnas rätt att utöva sin tro i trygghet. Trots det utsätts samfund och enskilda troende för hat, hot, trakasserier och våld. För att åtgärda det får trossamfund statligt stöd för att investera i säkerhetsåtgärder som kameror, säkerhetsdörrar och säkerhetsvakter. Det är bra men räcker inte till. De judiska församlingarna spenderar

exempelvis en stor del av sin budget på säkerhet. Centerpartiet vill förbättra stödet för säkerhetsåtgärder, som hanteras av Kammarkollegiet, för att möjliggöra långsiktiga och löpande investeringar istället för engångsinsatser. Särskilt personal är för dyrt och svårt att anställa långsiktigt med det nuvarande systemet.

Men statens ansvar för religionsfriheten handlar om mer än att skapa trygghet. Det handlar också om att skapa möjligheter för människor med olika tro att leva sida vid sida och för att alla ska kunna utöva sin tro i en svensk kontext och med svenska lagar och värderingar som bas. För att göra det möjligt behöver religiösa samfund få bättre möjligheter att verka i Sverige. Vissa samfund – exempelvis yezidiska och mandeiska samfund, samt kristna och muslimska samfund med nutida rötter i Mellanöstern – har svårt att verka på ett säkert sätt i sina ursprungsländer. De förtjänar, precis som alla andra trossamfund, goda förutsättningar att hålla sina traditioner och trossystem vid liv i Sverige.

Här finns inspiration att hämta från en praktisk interreligiös utbildning som sedan 2007 erbjuds vid Oslo universitet. Utbildningen erbjuder deltagarna – buddhister, kristna, judar, muslimer och andra – praktisk kunskap om det norska samhället, om lagar och regler, om värderingar och om praktiskt religiöst ledarskap i en norsk kontext.

Centerpartiet vill inrätta en liknande utbildning vid en eller flera svenska högskolor. Den bör vara öppen för alla samfund som är registrerade hos Myndigheten för stöd till trossamfund (SST). SST erbjuder redan idag liknande kurser i mer begränsad omfattning som en högskoleutbildning kan bygga vidare på. En sådan utbildning är ett viktigt steg mot att öka förståelsen och tilliten mellan människor. Ett trossamfund har bättre förutsättningar att stötta sina medlemmar – med allt från själavård och äktenskapsrådgivning till ungdomsverksamhet och sociala insatser – om dess ledare har god kunskap om det svenska samhället och om de lagar, regler och värderingar som råder här.

Urfolket samerna

Samerna, Europas enda urfolk, bor i delar av Ryssland, Finland, Norge och Sverige. Detta stora landområde kallas för Sápmi. Sápmi breder ut sig över hela den norra delen av Nordkalotten, från ryska Kolahalvön i öster till svenska landskapet Dalarna i söder. Sápmi som begrepp innefattar både landet Sápmi och folket samerna.

Samerna har en lång sammanhängande historisk anknytning till de områden där de bedrivit sin näring och utvecklat sin kultur som går tillbaka till tiden före nationalstatens bildande. Samerna uppfyller därmed kriterierna för ett urfolk och sedan 2011 framgår det också av regeringsformen (1 kap. 2 §) att det samiska folkets möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska främjas. Renskötseln är intimt sammankopplad med den samiska kulturen med traditioner mycket långt bakåt i tiden. Den har under tusentals år utvecklats från jakt på vildren till dagens renskötsel. Det moderna industrisamhällets framväxt, den ökade urbaniseringen, ett växande elbehov och klimatförändringar är alla exempel på faktorer som har begränsat renskötseln och indirekt kringskurit det samiska folkets möjligheter att leva av sina traditionella näringar, men än i dag är det naturen som styr rennäringens rytm eftersom renen går på naturbete året runt. Det fria naturbetet är en förutsättning för en ekologiskt hållbar rennäring med långsiktigt friska djur.

De övergrepp och den diskriminering som svenska staten historiskt har utsatt samer och andra nationella minoriteter för och som fortfarande pågår på många plan är ofta okända för både beslutsfattare och allmänhet. Den 3 november 2021 beslutade regeringen till slut att inrätta en sanningskommission som ska kartlägga och granska den gentemot samerna förda politiken i ett historiskt perspektiv och dess konsekvenser för det samiska folket, ett efterlängtat steg i rätt riktning.

Utvecklingen av samiska rättigheter befinner sig just nu i ett dynamiskt skede med pågående processer på flera områden. Från och med 1 mars 2022 gäller den nya konsultationsordningen för frågor som rör det samiska folket. Konsultationsordningen innebär överlag en skyldighet för regeringen och dess myndigheter, kommuner och regioner att konsultera Sametinget före beslut i ärenden som kan få särskild betydelse för samerna. Konsultationen ska eftersträva enighet eller samtycke i den aktuella frågan, ske i god anda och, om det inte medför betydande olägenhet, ske i den form som Sametinget önskar.

I januari 2020 avgjorde också Högsta domstolen det s.k. Girjasmålet, NJA 2020 s. 3, om rätten att upplåta småviltsjakt och fiske inom samebyns område. Konflikter om vem av staten eller samebyarna som besitter dessa rättigheter har pågått i decennier men har hittills aldrig hanterats politiskt. Högsta domstolen fann att Girjas sameby, grundat på urminnes hävd, har ensamrätt att upplåta småviltsjakt och fiske inom samebyns område. Domen gäller endast Girjas sameby men de principiella slutsatserna är generella, även om det är svårt att säga hur långt HD:s prejudikat når; andra samebyar har ingen motsvarande rätt grundat på domen. Frågan om urminnes hävd måste bedömas i varje enskilt fall. Utöver den uppenbara betydelsen för relationen mellan samebyarna och staten, har Girjasdomen emellertid också konsekvenser för hur framtida tvister kopplade till mark och naturresurser inom Sápmi kan komma att utvecklas. Det handlar då om verksamheter med avsevärt större ekonomisk och fysisk påverkan både lokalt och nationellt än jakt och fiske (en betydande del i sig), såsom gruvnäring, skogsbruk, turism samt vatten- och vindkraft. Dessutom föreligger ett mycket angeläget behov av att utreda frågor om jakt- och fiskerätt för de samer som står utanför samebyarna men även allmänhetens, och inte minst lokalbefolkningens, möjligheter att jaga och fiska måste beaktas. För många som bor i fjällänen, och för många friluftsliv-, jakt- och fiskeintresserade i hela landet, är möjligheten till rekreation och friluftsliv, jakt och fiske avgörande livskvalitets- och livsstilsaspekter. Denna aspekt får inte glömmas, eller prioriteras, bort. Frågan måste därför hanteras politiskt för att få till stånd närproducerade lösningar i dialog mellan samer såväl som mellan samer och icke-samer. Fler utdragna och uppsplitande rättsprocesser är inte önskvärda. Lokala konflikter och interna motsättningar har också blossat upp med anledning av Girjasdomen, en konsekvens av en minst hundra år lång samepolitik där staten förhållit sig passiv i att utreda samiska rättighetsfrågor. Med anledning av Girjasdomen har regeringen tillsatt den s.k. Renmarkskommittén för att genomföra en översyn av rennäringslagen som reglerar bl.a. renskötselrätten och grunderna för, och medlemskap i, samebyarna. Utredningen ska bland annat utreda vilka delar av statligt ägd mark där samebyar genom urminnes hävd har ensamrätt att upplåta småviltsjakt och fiske, ta ställning till om ensamrätten till upplåtelse av jakt enbart gäller småviltsjakt eller om den gäller allt vilt, föreslå hur samebyarna bör vara organiserade, bedöma om det bör inrättas en förlikningsmekanism för att lösa tvister mellan samebyar, markägare och andra nyttjanderättshavare till mark som rör frågor om renskötselrätt samt att analysera om en rätt till jakt och fiske också tillkommer de samer som inte är medlemmar i samebyar. Kommittén lämnade ett delbetänkande i augusti

2023 där man bl.a. föreslår att det fortsatt ska vara staten som får upplåta jakt och fiske på statlig mark, fram till dess att en ny permanent reglering är på plats. Det tycker Centerpartiet är bra. Centerpartiet har samtidigt inte tagit slutlig ställning till hur en permanent reglering gällande småviltsjakt och fiske på statens mark bör se ut. Vår inställning har dock hela tiden varit – och är fortfarande – att alla som vill ska kunna fortsätta jaga och fiska på statens mark ovan odlingsgränsen och i renbetesfjällen, utan att det blir avsevärt svårare eller dyrare.

Eftersom samers inflytande och samiska rättigheter rör aspekter inom många olika politikområden behöver följaktligen åtgärder vidtas inom dessa. För att öka kunskapen och förståelsen för Sveriges folkrättsliga ansvar för urfolket samerna, skulle en kontaktyta för dialog mellan företrädare för det samiska folkvalda organet Sametinget och Sveriges riksdag behöva utvecklas.

Nationella minoriteter och nationella minoritetsspråk

Sverige har i 20 år haft en särskild och samlad politik för att stärka de nationella minoriteterna och stödja de nationella minoritetsspråken. Det finns sedan länge minoritetsgrupper som bidragit till det gemensamma kulturarvet såväl i Sverige som i de flesta andra länder i Europa. Vi anser att de nationella minoriteterna och de nationella minoritetsspråken bör framgå av regeringsformen. Även det allmännas ansvar för att främja de nationella minoriteternas möjligheter att behålla och utveckla sin kultur i Sverige, och det allmännas särskilda ansvar för att skydda och främja de nationella minoritetsspråken, bör inbegripas i regleringen. Att inkludera de nationella minoriteterna och minoritetsspråken skulle såväl förtydliga lagstiftarens långsiktiga och uppriktiga avsikt att värna våra nationella minoriteter som klargöra hur centrala och värdefulla dessa grupper är för vårt samhälles historia och framtid.

Teckenspråk som minoritetsspråk

Det svenska teckenspråket hör inte till de fem nationella minoritetsspråk för vilka Sverige skrivit under Europarådets konvention. Svenskt teckenspråk uppfyller dock flera viktiga kriterier för vad som kan betraktas som nationellt minoritetsspråk – det är till exempel tydligt ett helt eget språk och det har använts under mycket lång tid i Sverige. När Europarådets konventioner som rör minoriteter och minoritetsspråk öppnades för ratificering tillsatte den svenska regeringen en kommitté som fick i uppdrag att utreda vilka språk som skulle få status som nationella minoritetsspråk i Sverige. Kommittén kom fram till att det svenska teckenspråket inte är ett kulturspråk som talas av en minoritet utan snarare ska ses som ett kommunikationsmedel för personer med hörselnedsättningar. Därför fick det svenska teckenspråket inte status som ett nationellt minoritetsspråk. I språklagen från 2009 jämföras emellertid det svenska teckenspråket med de nationella minoritetsspråken, men skyddet är inte lika omfattande i språklagen som i minoritetslagen. Centerpartiet anser att det finns skäl för en ny översyn av frågan, med ambitionen att det svenska teckenspråket ska bli ett av de nationella minoritetsspråken.

Älvdalskan som minoritets- eller landsdelsspråk

Representanter för Ulum Dalska och Älvdalens kommun har under lång tid framfört att älvdalskan bör erkännas som minoritets- eller landsdelsspråk i Sverige. Trots att det motionerats om frågan i riksdagen i flera år har varken regeringen eller riksdagen vidtagit några åtgärder. Älvdalskan är nära besläktad med närliggande ovansiljanmål som Orsamål och Våmhusmål, som tillsammans förgrenade sig från fornnordiska på 1300-talet. Älvdalskan utmärker sig genom en rad arkaismer och novationer. Bland annat har älvdalskan bevarat ett äldre kasussystem, fornnordiskans stavelsekvantitetssystem med korta, långa och överlånga stavelser. Den har också bevarat ljud som [w] och [ö] och har även som ensam nordisk varietet bevarat fornnordiskans nasala vokaler. Flertalet experter har konstaterat att älvdalskan ska betraktas som ett eget språk, och det finns många likheter mellan situationen för älvdalskan och andra små och utrotningshotade språk i världen.

Att garantera en grupp sina språkliga rättigheter är en grundläggande mänsklig rättighet som finns förankrad i FN:s konvention om mänskliga rättigheter. I dag har barn med älvdalska som modersmål ingen rätt till skolundervisning vare sig på eller i älvdalska. Dessutom är barnens rätt att utveckla och tillägna sig det egna modersmålet förankrad i den svenska språklagen, som tillkom 2009. Älvdalskan, som enbart talas i Sverige, är också en betydelsefull del av det svenska kulturarvet. Många, både i och utanför Älvdalen, anser att denna språkliga varietet bör bevaras till kommande generationer. Det vore en tragedi om älvdalskan, Sveriges äldsta bevarade språk, skulle dö ut. Centerpartiet anser därför att regeringen måste se över möjligheterna att erkänna älvdalskan som minoritets- eller landsdelsspråk i Sverige enligt Europarådets fördrag.

Ökat stöd till minoritetsorganisationerna

Minoritetspolitiken ska genomföras tillsammans med de nationella minoriteterna, inte av andra för minoriteterna. Därför är delaktighet och inflytande ett av politikområdets tre delområden. Civilsamhällets betydelse för att vårda, värna och utveckla de nationella minoriteterna och de nationella minoritetsspråken kan knappast nog understrykas. Hade det inte varit för vissa ideella organisationer, t ex Svenska Tornedalingars Riksförbund – Tornionlaaksolaisets (STR-T), arbete med meänkieli, är frågan om vissa av de nationella minoritetsspråken ens överlevt till dags dato. Vidare kan frågan ställas om revitaliseringsarbetet hade kommit igång i tid och haft den kraft det har utan dessa organisationer. Att organisationer inom civilsamhället har ekonomiska och praktiska förutsättningar att bedriva en bra verksamhet är därför av stor vikt för att minoritetspolitiken ska kunna genomföras i praktiken.

Malin Björk (C)

Catarina Deremar (C)

Mikael Larsson (C)

Anna Lasses (C)

Kerstin Lundgren (C)

Ulrika Liljeberg (C)

Helena Vilhelmsson (C)